

Arrest

nr. 273 904 van 10 juni 2022
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. GOVAERTS
Beekstraat 9
3800 SINT-TRUIDEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE Xide KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse nationaliteit te zijn, op 19 januari 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 december 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 maart 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 april 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat P. GOVAERTS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché B. DESMET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker dient op 14 oktober 2020 een verzoek om internationale bescherming in. Hij wordt gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) op 13 september 2021.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 20 december 2021 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart van Palestijnse origine te zijn, geboren op X 1968 te X in de Gazastrook. Op 24 juni 1998 trouwde u met N.R.. Samen kregen jullie twee dochters (A. en R.) en vier zonen (A., N., An. en T.). Met

uitzondering van An., die op heden in Caïro studeert, verblijft uw volledig gezin tot op heden in de Gazastrook.

Tussen 1995 en 2007 werkte u als directeur van de administratie 'planning en geografische systemen' van de Palestijnse Autoriteiten. Daarnaast trad u tussen 1998 en 2002 op als voorzitter van het technisch comité tijdens de gesprekken over de grenzen van Palestina in het kader van de Oslo Akkoorden. Na de machtsovername van Hamas verloor u uw werk voor de Palestijnse Autoriteiten. Na een tijdje werkloos geweest te zijn, begon u in 2008 te werken als docent op de Al Azhar universiteit en de Universiteit van Palestina. Voorts was u sinds 2008 adviseur strategische planning voor de gemeenten gemeente Beit Hanoun, Jabalia Gaza-Stad, Sadar, Nuseirat en Karia Badawia. Ook werkte u in 2008 binnen een Japans project aangaande satellietbeelden. Ook was u van 2009 tot 2014 een lid binnen de raad van bestuur van de Palestijnse huisvestingsraad. In 2015 behaalde u een doctoraats-grad in duurzame ontwikkeling van de Universiteit van Caïro. Gedurende uw verblijf in Duitsland volgde u nog enkele cursussen aangaande architectuur en bouwkunde.

Vanaf de machtsovername van Hamas werd u gezien als een tegenstander. U werd gevraagd terug te keren naar uw oude job maar weigerde dit. Er werd u vervolgens een positie als onderminister aangeboden binnen de regering van Hamas, hetgeen u eveneens weigerde. Bij alles wat u deed werd u in de gaten gehouden door Hamas. Doorheen de jaren diende u zich regelmatig aan te bieden in hun kantoren voor een ondervraging. In 2011 verzette u zich tegen het graven van een tunnel naast uw woning. Het kwam tot een woordenwisseling waarbij er wapens werden gericht. U kon zelf opzij springen maar uw jongste zoon werd alsnog geraakt. Tijdens de verschillende oorlogen in de Gaza-strook, werd uw woning door Israël geïsoleerd omwille van de nabijgelegen tunnel en een raketlanceer-systeem. Zo geraakte u zelf ook gewond aan uw nek in 2014, met een gedeeltelijke verlamming als gevolg. In 2015 beschuldigde Hamas u van een poging tot staatsgreep omdat u studenten zou hebben aangezet om te betogen. Uw woning werd binnengevallen, uw vrouw uitgescholden en er werd bedreigd dat men u wel te pakken zou krijgen. Via een Hamaslid kreeg u het advies om de Gazastrook te verlaten daar men u zou willen beschuldigen van samenzwering. Hierop besloot u in juni of juli 2015 de Gazastrook te verlaten en niet meer terug te keren. Na uw vertrek werd u nog beschuldigd van spionage.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer: uw paspoort, uw identiteitskaart, uw ingenieurskaart uit de Gazastrook, uw huwelijksakte, uw UNRWA kaart, een document inzake de inbeslagname van uw documenten in Duitsland, uw gehandicaptenkaart uit Duitsland, een bewijs van goed gedrag en zeden uit Duitsland, de identiteitsdocumenten van uw gezin, foto's van uw gezinsleden, twee foto's van verwondingen die uw zoon opliep in de Gazastrook, een foto van uzelf na een operatie, een video en 37 foto's inzake de gebeurtenissen van mei 2021 in de Gazastrook, een foto van een raketbasis en een tunnel naast uw huis, een bundel met uw diploma's en attesten, een bundel inzake uw medische historiek, uw CV, een kaart van de federatie van Arabische ingenieurs, een studentenkaart uit Egypte, uw negatieve beslissing uit Duitsland, twee oproepingsbrieven van de veiligheidsdiensten in de Gazastrook, uw notities ter voorbereiding van uw onderhoud op het CGVS, opmerkingen bij uw onderhoud op het CGVS, een brief gericht aan de Duitse asielinstanties, een aanvraag 9ter en een CD ROM met volgende inhoud: 12 foto's van kinderen die schuilen binnen de muren van een VN gebouw, 10 foto's van uw gezinsleden, 1 foto van uw verwonding in 2014, 2 foto's van verwondingen die uw zoon opliep, 40 foto's van schade aan uw huis, 2 video's van vrouwen en kinderen die aan het schuilen zijn, 1 video van schade aan een huis, 1 video van een bombardement en 28 documenten aangaande uw studies.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken.

Uit de stukken die u neerlegt met betrekking tot uw fysieke en mentale gezondheidstoestand kan allerminst afgeleid worden dat u door uw fysieke of psychische staat niet in de mogelijkheid zou zijn om op een normale manier de asielprocedure te doorlopen. Uit uw verklaringen blijkt dat u lijdt aan diabetes type 1 en dat u een verlamming heeft aan uw rechterarm (verklaringen DVZ, 4/12/2021, vraag 32; vragenlijst CGVS, 18/05/2021, vraag 8). U legt hiertoe ook een medische bundel voor met een overzicht van uw gezondheidstoestand. Geen van deze stukken bevat een diagnose of enige andere aanwijzing dat u niet over de cognitieve vaardigheden zou beschikken om op adequate wijze uw asielmotieven te kunnen uiteenzetten. Temeer daar u of uw advocaat noch tijdens uw interview bij de Dienst

Vreemdelingenzaken (DVZ) (verklaring bijzondere procedurele noden, 4/12/2020; vragenlijst 'bijzondere procedurele noden' DVZ, 4/12/2020) aangaven dat u over bepaalde procedurele noden zou beschikken. Hoe dan ook werd er gelet op de informatie in uw dossier, een lokaal vlakbij de lift en het toilet voorzien. Bij aanvang van uw persoonlijk onderhoud werd u eveneens in kennis gesteld dat indien u nood heeft aan een pauze, u dat steeds mag vragen. U gaf hierop aan soms nood te hebben aan een toiletbezoek (notities persoonlijk onderhoud CGVS, 13/09/2021, p. 2). Er werd overeengekomen dat u dit steeds mag aangeven, waarop een korte pauze genomen zou worden (CGVS p. 2). Er werd tot tweemaal toe gepauzeerd (CGVS p. 6, 11). Bij afloop van het persoonlijk onderhoud hadden u noch uw advocaat opmerkingen bij het verloop van het persoonlijk onderhoud (CGVS p. 17).

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming verklaart u te vrezen door Hamas geëxecuteerd te worden omdat zij u beschuldigen van spionage en landverraad (CGVS p. 11).

Na onderzoek van al de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier dient vastgesteld te worden dat u noch de status van vluchteling noch de status van het subsidiair beschermde kan toegekend worden, dit om onderstaande redenen.

Artikel 1D van de Vluchtelingenconventie, waarnaar artikel 55/2 van de Vreemdelingenwet verwijst, bepaalt dat personen die de bijstand of bescherming genieten van andere organen of instellingen van de Verenigde Naties, zoals de UNRWA, uitgesloten dienen te worden van de vluchtelingenstatus. Uit uw verklaringen en de door u neergelegde stukken blijkt dat u weliswaar beroep kon doen op de bijstand van UNRWA, doch dit omdat u bij UNRWA geregistreerd staat als Non-Refugee Husband. Overeenkomstig de UNHCR "Guidelines on International Protection No. 13: Applicability of Article 1D of the 1951 Convention relating to the Status of Refugees to Palestinian Refugees-" van december 2017 vallen evenwel enkel volgende categorieën van UNRWA-Palestijnen onder het toepassingsgebied van artikel 1D van de Vluchtelingenconventie: (1) Palestijnen die "Palestina Vluchtelingen" zijn in de zin van Resolutie 194 (III) van de Algemene Vergadering van 11 december 1948 en daarop volgende resoluties van de Algemene Vergadering, en die, ingevolge het Arabisch-Israëliësch conflict van 1948, ontheemd zijn uit dat deel van het mandaatgebied Palestina dat later de staat Israël werd, en die in de onmogelijkheid verkeren om terug te keren; (2) Palestijnen die "ontheemde personen" zijn in de zin van Resolutie 2252 (ESV) van 4 juli 1967 van de Algemene Vergadering en de daarop volgende VN-resoluties, en die, ingevolge het Arabisch-Israëliësch conflict van 1967 ontheemd zijn uit Palestijnse gebied dat sinds 1967 bezet wordt door Israël en die niet in de mogelijkheid verkeren om terug te keren; (3) de nakomelingen van voornoemde personen die bij UNRWA geregistreerd zijn als Palestina vluchteling, MNR Family Member (non-refugee child) of ontheemde Palestijn van 1967.

U verklaart dat uw gezin beroep deed op de voedselhulp, onderwijsfaciliteiten en de medische hulp van UNRWA (CGVS p. 7, 8). U legt hiertoe evenwel geen stukken neer. U stelt dat u en uw gezinsleden vluchtelingen uit 1948, afkomstig uit Jaffa, zijn maar uit de UNRWA registratiekaart die u neerlegt blijkt dat u onder code 3 geregistreerd werd. Concreet betekent dit dat u als non-refugee husband geregistreerd werd en dus louter dankzij uw huwelijk toegang had tot de bijstand van UNRWA.

Daar u niet bij de UNRWA geregistreerd staat als Palestina Vluchteling, en noch als non-refugee child, of (nakomeling van een) ontheemde Palestijn van 1967 beroep kan doen op de bijstand van de UNRWA valt u niet onder het toepassingsgebied van artikel 55/2 van de Vreemdelingenwet juncto artikel 1D van de Vluchtelingenconventie. Bijgevolg werd uw verzoek om internationale bescherming verder onderzocht in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat er in uw hoofde sprake is van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

Vooreerst moet er op gewezen worden dat het gedrag dat u zichzelf en Hamas toeschrijft niet kan overtuigen. Zo moet er op gewezen worden dat uw bewering dat Hamas na hun machtsovername in 2007 met u onderhandeld zouden hebben over een job, en u zelfs een post als onderminister zouden aangeboden hebben (CGVS p. 11) niet gevolgd kan worden. U beweert immers deelgenomen te hebben

aan gesprekken in het kader van de Oslo akkoorden (vragenlijst CGVS, vraag 5; CGVS p. 6). Het succes van Hamas, begin jaren 2000, is net gebouwd op een stevige oppositie tegen de Oslo akkoorden. Het gegeven dat door de Palestijnse Autoriteiten werd onderhandeld met Israël, werd uitvergroot om aan sceptici aan te tonen dat de autoriteiten onder de Fatah partij niet in het belang van het Palestijnse volk handelden en doordrongen waren van corruptie. Hamas heeft zich dan ook steeds verzet tegen enig akkoord met Israël en weigert de legitimiteit van de Israëlische staat te erkennen. In de geest van voorgaande kan er dan ook geenszins geloofd worden dat Hamas, iemand die voor de Palestijnse Autoriteiten ging onderhandelen over de grenzen en daarmee de facto de staat Israël erkent, met u zou onderhandelen over een job binnen hun regering. In het licht van het fundament waarop Hamas gebouwd is, belichaamt u net alles waar zij zich tegen verzetten. Hier moet nog aan toegevoegd worden dat Hamas op het moment dat zij u een job zouden aangeboden hebben pas een stevig mandaat van het Palestijnse volk hadden gekregen, waarmee zij zich afzette tegen het werk van de Palestijnse Autoriteiten die onder het bewind van de Fatah partij stonden. Dat Hamas u dan ook nog eens een post als onderminister zouden aanbieden (CGVS p. 11), kan niet ernstig genomen worden. Bijgevolg kan uw vermeende werkweigering en de daaruit voortvloeiende problemen (CGVS p. 12) niet weerhouden worden. Daar uw vermeende werkweigering aan de grondslag ligt van uw verklaarde problemen met Hamas (CGVS p. 13), dienen er ernstige vraagtekens bij uw verklaringen aangaande de jaren die hierop volgden, gezet te worden.

Er moet hier nog aan toegevoegd worden dat u inzake voorgenoemd probleem geen eenduidige weergave geeft doorheen uw gesprekken met de Belgische asielautoriteiten. Zo stelt u tijdens uw interview bij de DVZ dat u een jaar na de militaire overname van Hamas, in 2007, gevraagd werd om bij hen te komen werken (vragenlijst CGVS, vraag 5). Over een post als onderminister spreekt u evenwel niet. Omdat u weigerde, beschouwde Hamas u als een aanhanger van Fatah en aartsvijand van Hamas, zo stelt u (vragenlijst CGVS, vraag 5). Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS stelt u dat u in 2009 ondervraagd werd door Hamas in het kader van uw werkweigering (CGVS p. 12). Tijdens uw gesprek bij de DVZ spreekt u echter met geen woord over zulke ondervraging (vragenlijst CGVS, vraag 1, 5). De vaststelling dat u doorheen uw gesprekken met de autoriteiten aan wie u bescherming vraagt geen eenduidige weergave van de problemen die u zou meegemaakt hebben kunt weergeven, doet afbreuk aan het geloof in uw verklaringen.

Vervolgens moet erop gewezen dat uw verklaringen aangaande gebeurtenissen in 2011, evenmin kunnen overtuigen. U stelt in dit kader dat uw zoon beschoten werd na een woordenwisseling met uw burens over het graven van een tunnel nabij uw huis (vragenlijst CGVS, vraag 7; CGVS p. 10, 11). Ten gevolge hiervan werd u opgeroepen en aan de tand gevoeld over de redenen waarom u Hamas beschuldigde van deze gebeurtenis, zo stelt u (CGVS p. 12). Ook binnen dit element spreekt u tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS pas voor het eerst over een ondervraging in 2011 (vragenlijst CGVS, vraag 1, 5), hetgeen de wenkbrauwen doet fronsen. Ook tijdens uw interview bij de Duitse asielautoriteiten maakt u geen gewag van een beschieting van uw zoon ten gevolge van een discussie over een tunnel (Anhörungsniederschrift Aktenzeichen p. 6). Wel stelt u dat de tunnels in uw buurt gebouwd werden in 2015 (Anhörungsniederschrift Aktenzeichen p. 6). Over tunnels in 2011 rept u aldaar met geen woord, hetgeen de wenkbrauwen danig doet fronsen. Voorts blijkt uit de metadata van de foto's waarmee u wil aantonen dat uw zoon in 2011 gewond raakte (CGVS p. 10), dat deze op 14 maart 2013 genomen werden. Er kan dan ook bezwaarlijk uit geconcludeerd worden dat de jongeman op de foto in 2011 gewond raakte naar aanleiding van een discussie die u gehad zou hebben met uw burens. Uit voorgaande dient dan ook besloten te worden dat u er doelbewust voor gekozen heeft de Belgische Autoriteiten te misleiden, hetgeen danig afbreuk doet aan uw asielmotieven.

Wat er ook van zij, kunnen uw verklaringen in het kader van gebeurtenissen van 2011 niet overtuigen. Het valt immers bezwaarlijk ernstig te nemen dat Hamas naast het huis van iemand die in naam van de Palestijnse Autoriteiten zou onderhandeld hebben met Israël, een geheime tunnel zou graven. Daarnaast kan er niet begrepen worden dat Hamas telkens weer diezelfde tunnel die gebombardeerd werd tijdens de verschillende oorlogen zou opbouwen. Dat dit bij de oorlog hoort en de mogelijkheden beperkt zijn (CGVS p. 15), is weinig ernstig. Er kan van Hamas verwachten dat ook zij leren uit hun strategische fouten en ervaringen. Anderzijds valt het niet begrijpen dat u, gelet op het profiel dat u zich aanmeet, zich persoonlijk zou gaan verzetten tegen deze graafwerken. In het licht van de ervaringen die u eerder gehad zou hebben met Hamas, kan er immers verwacht worden dat u zich nederig zou gedragen in het belang van uw gezin en in het bijzonder van uzelf. U stelt immers zelf dat burgers het zich niet kunnen permitteren om de groep tegen te werken (CGVS p. 4, 5). Bovendien valt het bezwaarlijk ernstig te noemen dat u slechts een kwartiertje zou moeten verschijnen bij de diensten van Hamas en vervolgens mocht beschikken (CGVS p. 12) wanneer u zich zou verzet hebben tegen de bouw van een tunnel en u hen beschuldigde van het beschieten van een kind. Er kan van Hamas, die u zelf een meedogenloos karakter

toeschrijft (CGVS p. 4, 5), verwacht worden dat men u van een hardere aanpak zou voorzien. Niet in het minst daar u volgens uw verklaringen al twee jaar eerder uw diensten geweigerd zou hebben aan de organisaties. Dat u hen in datzelfde jaar dan ook nog eens zou bekritisieren, tart alle verbeelding (CGVS p. 14).

Ook uw verklaringen aangaande een ondervraging in 2014 kunnen niet weerhouden worden. U stelt in dat jaar opgeroepen te zijn omdat u tijdens een bezoek met enkele studenten toeliet dat er tussen meisjes en jongens gevoetbald werd (CGVS p. 12, 13), hetgeen volgens u niet te rijmen valt met de voorschriften van Hamas. Hamas werd hiervan op de hoogte gebracht door een student van u, Ibrahim Kabaja, nadat hij gebuisd was op een vak dat u gaf (CGVS p. 12). Er mag verwacht worden dat indien de voorschriften in de Gazastrook dit niet zouden toelaten, u dit als docent die sinds de machtsovername problemen had met Hamas en in de gaten gehouden werd (CGVS p. 11), niet zou toelaten en erop zou toezien dat u dit soort zaken niet toelaat. Niet in het minst wanneer u vanuit een voorbeeldfunctie opereert. Wat er ook van zij, mag het verbazen dat u dit probleem plaatst in 2014 terwijl uit de correcties op de notities van uw persoonlijk onderhoud blijkt dat u slechts tussen 2008 en 2012 doceerde aan de universiteit (opmerkingen interview CGVS, p. 2). Voorgaande doet de wenkbrauwen fronsen daar er op basis van uw indrukwekkend CV niet kan ingezien worden wat u in 2014 te maken zou hebben met een groep studenten (opmerkingen interview CGVS, p. 2), daar u zelf aangeeft maar tot 2012 aan de universiteit gewerkt te hebben. Voorgaande vaststelling wordt versterkt door uw verklaringen in het kader van uw Duitse asielaanvraag. Hieruit verklaart u dat u reeds in 2011 ontslagen werd van de universiteit nadat u een student die gelieerd was aan Hamas had gebuisd (Anhörungsniederschrift Aktenzeichen p.7). Hierop zou u begin 2012 naar Egypte zijn getrokken om uw doctoraat te behalen (Anhörungsniederschrift Aktenzeichen p. 7, 8). Het bewuste partijtje voetbal plaatst u bij de Duitse autoriteiten dan ook in de periode dat u actief was aan de universiteit, voor 2012. De vaststelling dat u geen eenduidige weergave van uw relaas biedt tussen de verschillende Europese asielinstanties doet dan ook danig afbreuk aan voorgaande verklaringen en brokkelt het geloof in uw algehele verklaringen verder af.

In het licht van het geheel van voorgaande vaststellingen kan er niet begrepen waarom Hamas u in 2015 zou beschuldigen van samenzwering omdat u na de oorlog bij uw studenten kritiek geuit zou hebben op Hamas (CGVS p. 11, 13, 14). Niet in het minst omdat u zelf in uw opmerkingen op uw interview en bij de Duitse Autoriteiten verklaart dat u maar tot 2012 doceerde aan de universiteit (opmerkingen interview CGVS p. 2; Anhörungsniederschrift Aktenzeichen p.7, 8). Hoe dan ook kan er verwacht worden dat u zich koest zou houden daar u naar eigen zeggen reeds in 2011 gevraagd werd om uw mond te houden (CGVS p. 14). Dat u dan opeens luider zou beginnen te spreken en dit bij studenten waarvan u weet dat er enkele aan Hamas gelieerd zijn (CGVS p. 8, 14), is weinig ernstig. Ook kan er van Hamas verwacht worden dat zij u na uw zoveelste vermeende tegenwerking u snel bij de kraag zouden vatten zodoende men zeker is dat u niet langer een luis in hun pels bent. Het gegeven dat zij dit niet deden en nog tot juni of juli 2015 zouden wachten om u te beschuldigen van samenzwering (CGVS p. 13, 14, 16), is weinig ernstig. Bovendien liet men u eind 2014 nog naar Jeruzalem gaan voor een operatie (CGVS p. 5, 6). Van een meedogenloze organisatie als Hamas kan er toch wel verwacht worden dat zij dit soort gelegenheden aangrijpen om mensen die openlijk kritiek uitten op hen het leven zuur te maken. Echter verkreeg u een toelating om via de grensovergang van Erez af te reizen richting Israël en kon u ook weer terugkeren naar de Gazastrook. Uit voorgaande kan dan ook bezwaarlijk aangenomen worden dat u persona non grata was voor Hamas. Evenmin kan er uit uw gedrag afgeleid worden dat u hen te vrezen had in de Gazastrook.

Naast voorgaande vaststellingen kan de levenswandel die u zichzelf toeschrijft evenmin in overeenstemming gebracht worden met de door u verklaarde problemen met Hamas. Zo blijkt dat u ondanks de vele problemen met Hamas die u verklaart gehad te hebben, vrijwel onmiddellijk opnieuw aan de slag kon en alsnog belangrijke posities bekleedde binnen de Palestijnse huisvestingsraad en als adviseur voor enkele Gazaanse gemeenten op het vlak van strategische planning (opmerkingen interview CGVS, p. 2). Daarnaast bleek u betrokken te zijn bij het Palestijnse-Europese centrum voor ontwikkeling en opbouw en kon u tussen 2008 en 2012 doceren aan de Universiteit van Palestina en de Al Azhar Universiteit (Opmerkingen interview CGVS, p. 2). Het geheel van voorgaande werkgeschiedenis geeft geenszins enige blijk van onderdrukking door Hamas of beperking van uw levenswandel. Er mag nochtans van Hamas verwacht worden dat men iemand die hun diensten in het verleden weigerde, het leven moeilijk zou maken. Echter blijkt u alsnog belangrijke functies uitgeoefend te hebben en blijkt dan ook dat Hamas u uw gang liet gaan, hetgeen in contrast staat met het zwart-wit beeld dat u van hen tracht op te hangen en de historiek die u verklaart gehad te hebben met hen (CGVS p. 4, 5).

Ook uw reisgedrag geeft geen enkele blijk van een moeilijke verhouding met Hamas of een dreigende houding van hun hunnentwege. Zo blijkt u sinds hun overname van de macht meerdere keren de

Gazastrook verlaten te hebben (opmerkingen interview CGVS, p. 2). Zo reisde u via de grensovergang van Rafah tussen 2012 en 2013 tot tweemaal toe naar Egypte (opmerkingen interview CGVS, p. 2). Daarnaast verliet u tussen 2008 en 2014 voor diverse redenen tot driemaal toe de grens overgang van Erez (opmerkingen interview CGVS, p. 2). Voorgaand reisgedrag is ten minste opmerkelijk te noemen voor iemand die sinds 2007 onder de loep van Hamas zou liggen. Indien u daadwerkelijk door Hamas in gaten gehouden werd (CGVS p. 11) en jarenlang problemen met hen had, valt het niet te begrijpen dat zij u vrij de door hen gecontroleerde grensposten lieten overgaan (CGVS p. 5). Indien zij u daadwerkelijk viseerden en u hen doorheen de jaren dwarslag, kan er van hen verwacht worden dat zij u ten minste op de rooster zouden leggen. Dit mag echter niet uit uw verklaringen blijken (CGVS p. 5). Anderzijds valt het niet te begrijpen dat indien u daadwerkelijk te kampen had met de door u verklaarde problemen, u telkens weer zou terugkeren naar de Gazastrook in de wetenschap dat u problemen heeft met Hamas, de organisatie waarvan u stelt dat zij verraders of mensen die niet meewerken bestraffen met de dood (CGVS p. 4, 5). Bovendien stelt u bij de Duitse Autoriteiten dat uw vrouw meermaals gewaarschuwd werd dat men u desnoods eigenhandig zou komen halen (Anhörungsniederschrift Aktenzeichen p.6). Dat u dan toch nog heen en weer zou reizen, doet danig afbreuk aan het geloof dat u Hamas dient te vrezen. Er zou van u verwacht kunnen worden dat u elke kans waarbij u zichzelf in veiligheid kan brengen, zou aangrijpen. De vaststelling dat u zich vrij kon bewegen doorheen de jaren, doet dan ook eens te meer afbreuk aan het geloof dat bij een terugkeer Hamas u zal bestempelen als spionage of verrader. Ook met betrekking tot uw gezin, waarvan u stelt dat ze geterroriseerd werden (CGVS p. 11), kan er niet begrepen worden dat u hen niet in veiligheid zou brengen. Dat u geen status heeft in Europa (CGVS p. 8), hoeft u dan ook niet te beletten om hen alsnog in veiligheid te brengen. Dat u klaarblijkelijk hun veiligheid kan doen afhangen van uw statuut in Europa, brengt het geloof in uw verklaringen verder in het gedrang. Het mag u dan ook niet verbazen dat het geheel van bovenstaande vaststellingen uw verzoek om internationale bescherming geen goed doet en het geloof in uw verklaringen verder doet afbrokkelen.

Verder moet er in het kader van uw levenswandel nog op gewezen worden dat u blijkbaar in staat was om zich in te schrijven op de officiële vertreklijsten van de grensovergang van Rafah (CGVS p. 13, 14), dewelke nochtans onder controle van Hamas stond. Indien u hen daadwerkelijk doorheen de jaren heeft dwarsgelegen, kan er van Hamas verwacht worden dat zij geen inkt zouden verspillen aan het inschrijven van uw naam op hun vertreklijsten. Bovendien kan er enige actie van hun kant verwacht worden wanneer u zich zou gaan aanbieden om de Gazastrook te mogen verlaten. Dat u pas in 2015 beschuldigd werd van samenzwering (CGVS p. 14), doet aan voorgaande geen afbreuk. U verklaart immers sinds hun machtsovername de organisatie te hebben tegengewerkt en door hen te zijn lastiggevallen. Dat zij u dan nog een gunst zouden aanbieden door u in de mogelijkheid te stellen, de Gazastrook te verlaten, kan niet ernstig genomen worden.

Ook wat betreft uw finale grensovergang in 2015 (CGVS p. 8), moet er op gewezen worden dat uw voorstelling haaks staat op wat er van iemand in de door u omschreven situatie verwacht mag worden. Zo stelt u dat u ervoor koos om via de tunnels de Gazastrook te verlaten nadat u beschuldigd werd van samenzwering (CGVS p. 8). Een student van u zou u daarbij geholpen hebben daar de tunnels een eigendom van Hamas waren (CGVS p. 8, 13). U kon met name, gelet op de beschuldigingen aan uw adres, niet langs de grensovergangen van Rafah of Erez vertrekken (CGVS p. 13). Indien Hamas u daadwerkelijk van samenzwering zou willen beschuldigingen, kan er geenszins aangenomen worden dat een lid van diezelfde organisatie u nog zou helpen te vluchten (CGVS p. 13). Niet in het minst daar u als zelfverklaarde bekende architect in de Gazastrook (CGVS p. 5) en iemand die door Hamas geviseerd werd, geen onbesproken blad geweest moet zijn. De risico's en de mogelijke gevolgen die verbonden zijn aan het bieden van hulp aan u, zijn immers niet te overzien. Dat u zijn docent was geweest en hij u wilde helpen in ruil voor de kennis die u hem had gegeven (CGVS p. 15), kan niet overtuigen. Dat hij u mogelijks dankbaar geweest is om hem mede te vormen, neemt niet weg dat hij door een samenzweerder te helpen zijn eigen leven en dat van zijn familie op het spel zet. Uw uitleg is dan ook weinig ernstig. Tenslotte valt het niet te begrijpen dat u, gelet op het gegeven dat u van samenzwering beschuldigd zou zijn en in het verleden al meermaals met Hamas te maken zou hebben gehad, op zulk cruciaal moment net beroep zou doen op mensen van diezelfde organisatie. Het geheel van voorgaande vaststellingen, doet dan ook eens te meer afbreuk aan uw verklaringen aangaande uw vertrek uit de Gazastrook.

Wat betreft de opmerking van uw advocaat dat u met uw CV overal welkom zou moeten zijn (CGVS p. 18), dient erop gewezen te worden dat een indrukwekkend CV niet onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie ressorteert. De conventie voorziet namelijk in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, het behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. Evenmin toont een indrukwekkend CV aan dat

er zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt een gegronde vrees voor vervolging te hebben.

Gelet op het gegeven dat u zich voor uw verzoek om subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, §2, sub a en b van de Vreemdelingenwet op geen andere motieven baseert dan deze van uw asielrelaas, kan u daarenboven, gezien het ongeloofwaardig karakter van uw verzoek om internationale bescherming de subsidiaire beschermingsstatus op grond van voornoemde artikelen van de Vreemdelingenwet niet worden toegekend.

Het Commissariaat-generaal is er zich voorts van bewust dat de jarenlange blokkade door Israël, "Operatie Beschermde Rand" in 2014, de vernietiging van de tunnels door de Egyptische en Israëlische autoriteiten en de versterking van de blokkade door de Egyptische autoriteiten een enorme impact heeft op de humanitaire omstandigheden in de Gaza. Uit de COI Focus: Territoires Palestiniens – Gaza. Classes sociales supérieures van 18 december 2018 blijkt echter dat de Palestijnse gemeenschap in de Gazastrook niet egalitair is, dat een groot deel van de bevolking weliswaar vecht om te overleven, doch dat de Gazastrook ook een rijke(re) klasse kent die grote sommen investeert, met name in de immobiële sector. Uit dezelfde informatie blijkt ook dat Gazanen die voldoende financiële middelen hebben over een generator of zonnepanelen beschikken waardoor ze 24/24u toegang hebben tot elektriciteit de Gazastrook. Goede bemiddelde Gazanen hebben bovendien een wagen, nuttigen hun maaltijden in de talrijke restaurants, of doen hun boodschappen in één van de twee winkelcentra gelegen in de gegoede wijken van Gaza. Uit de beschikbare informatie blijkt aldus dat de financiële middelen waarover een Gazaanse familie beschikt in grote mate bepaalt hoe deze familie de gevolgen van de Israëlische blokkade en het politiek conflict tussen de Palestijnse Autoriteit en Hamas, met name het tekort aan brandstof en elektriciteit in de Gazastrook, kan opvangen.

Het Commissariaat-generaal erkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in de Gazastrook erbarmelijk kunnen zijn. Het CGVS betwist verder niet dat de plotse en hevige uitbarsting van het geweld in de Gazastrook in mei 2021 een negatieve impact heeft gehad op de algemene socio-economische situatie in de Gazastrook (zie OCHA, Response to the escalation in the oPt | Situation Report No. 6 (25 June–1 July 2021), beschikbaar op <https://www.ochaopt.org/content/response-escalation-opt-situation-reportno-6-25-june-1-july-2021>). Het CGVS benadrukt evenwel dat niet elke persoon woonachtig in de Gazastrook in precarie omstandigheden leeft. Evenmin kan gesteld worden dat iedere burger woonachtig in de Gazastrook persoonlijk getroffen wordt door de gevolgen van de escalatie van het geweld tussen 10 en 21 mei 2021. U kunt dan ook niet volstaan met het louter verwijzen naar de algemene socio-economische situatie in uw land van gewoonlijk verblijf, maar dient concreet aannemelijk te maken dat u bij een terugkeer naar de Gazastrook een reëel risico loopt op een onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Het CGVS wijst er in dit verband op dat het Europees Hof voor de Rechten van de Mens oordeelde dat humanitaire of socio-economische overwegingen in geval van terugkeer naar het land van herkomst niet noodzakelijk verband houden met de vraag of er een reëel risico op behandeling in strijd met artikel 3 EVRM. Het terugsturen van personen naar hun land van oorsprong waar ze als gevolg van de naoorlogse situatie moeilijkheden op socio-economisch vlak zullen ondervinden bereikt immers niet het niveau van hardheid dat door artikel 3 EVRM wordt vereist (EHRM, 14 oktober 2003, nr. 17837/03, T. v. Verenigd Koninkrijk). Socio-economische overwegingen, zoals huisvestings- en tewerkstellingsperspectieven, zijn bijgevolg slechts relevant in de uiterste gevallen waarbij de omstandigheden waarmee de terugkerende asielzoeker zal worden geconfronteerd zelf oplopen tot een mensonterende behandeling. Er moet derhalve sprake zijn van zeer uitzonderlijke omstandigheden waarbij de humanitaire gronden die pleiten tegen verwijdering klemmend zijn (zie EHRM, S.H.H. v. Verenigd Koninkrijk, 29 januari 2013, § 92; EHRM, N. v. Verenigd Koninkrijk, 27 mei 2008, § 42). U dient derhalve aan te tonen dat uw levensomstandigheden in de Gazastrook precair zijn, dat u in een situatie van extreme armoede zal belanden die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in uw elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne, en huisvesting. Uit uw eigen verklaringen blijkt evenwel dat uw individuele situatie in de Gazastrook naar omstandigheden behoort is.

U bent immers een zeer hooggeschoolde, zelfredzame man (CGVS p. 5) die ondanks enkele obstakels op het vlak van zijn gezondheid in staat is om zelfstandig doorheen Europa te reizen en over voldoende zelfredzaamheid beschikt om zichzelf te installeren in een onbekend land in Europa, zoals ook mag blijken uit de Duitse documenten die u neerlegt. Hieruit blijkt dat u tijdens uw verblijf aldaar, in staat was om de taal te leren, te werken en u uw administratie vlot op orde had. Ook in de Gazastrook bleek u doorheen

de jaren niet stil gezeten te hebben en combineerde u zelfs meerdere jobs (CGVS p. 6). Ook uw vrouw blijkt een hooggeschoolde vrouw die een tijdlang bij de Verenigde Naties werkte (CGVS p. 4; opmerkingen interview CGVS p. 2). Doorheen uw verblijf in de Gazastrook kon u voorzien in het levensonderhoud van uw gezin (CGVS p. 7). Bovendien was u in staat om een eigendom te verwerven, blijkt u een auto gehad te hebben en kon u voor zichzelf nog doctoraatsstudies betalen (CGVS p. 5, 7; Anhörungsniederschrift Aktenzeichen p. 10). Terwijl u weg was uit de Gazastrook, leefde uw gezin een hele tijd voort op basis van uw spaargeld (CGVS p. 9). Dezer dagen springen uw twee broers financieel bij en werkt ook uw oudste zoon wat bij tijdens zijn studies (CGVS p. 9). Hoewel u verklaart dat uw huis wat schade opliep tijdens de meest recente gebeurtenissen, hetgeen u op geen enkele objectieve wijze aantoont, kan uw gezin rekenen op uw schoonmoeder en uw schoonbroers indien nodig (CGVS p.4). Immers blijkt uit uw verklaringen bij de Duitse asielautoriteiten dat uw vrouw en kinderen in een woning naast uw schoonouders wonen (Anhörungsniederschrift Aktenzeichen, p. 3). Tenslotte blijkt u tot op heden een goed contact te onderhouden met uw vrouw en kinderen (CGVS p. 4). Niets uit uw verklaringen wijst erop dat u bij terugkeer geen beroep kan doen op uw familie noch dat zij niet bereidwillig zouden zijn om u te helpen. Gezien bovenstaande vaststellingen kan er niet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Gaza precarie levensomstandigheden zou kennen. Het gegeven dat u diabetes patiënt bent (CGVS p. 12, 18) doet hieraan geen afbreuk. Uit uw verklaringen bij de Duitse Autoriteiten blijkt immers dat u sinds 2005 deze diagnose kent (Anhörungsniederschrift Aktenzeichen, p. 2). Gelet op uw levensloop in de Gazastrook, blijkt dit u niet weerhouden te hebben om een mooie carrière en een rijk gevuld CV uit te bouwen. Bijgevolg kan er niet ingezien worden dat uw diabetes een obstakel zou vormen bij een terugkeer naar de Gazastrook.

Nergens uit uw verklaringen kan afgeleid worden dat er in uw hoofde concrete en ernstige veiligheidsproblemen of ernstige problemen van socio-economische of medische aard bestaan die er toe geleid hebben dat u uw land van gewoonlijk verblijf diende te verlaten. U bracht voorts geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat de algemene situatie in de Gazastrook van dien aard is dat u, in geval van terugkeer naar de Gazastrook, persoonlijk een bijzonder risico op een 'onmenselijke en vernederende behandeling' loopt. Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat u, indien u zou terugkeren naar de Gazastrook, in een mensonwaardige situatie zou terechtkomen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in zijn land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit de beschikbare informatie (zie de COI Focus Palestine. Territoires palestiniens - Gaza. Situation sécuritaire van 27 augustus 2021, beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_territoire_palestinien_-_gaza_situation_securitaire_20210827.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>); blijkt dat de veiligheidssituatie in de Gazastrook, sinds de machtsovername van Hamas en de daaropvolgende installatie van de Israëlische blokkade, gekenmerkt wordt door kleinschalige schermutselingen tussen de Israëlische strijdkrachten en Hamas, die af en toe onderbroken worden door escalaties van grootschalig geweld. Hamas zet Israël onder druk door het gebruik van raketten en mortiervuur ten einde ervoor te zorgen dat de beperkingen op de bewegingsvrijheid van de Gazanen teruggeschoefd worden. De Israëlische strijdkrachten gebruiken op hun beurt hun militaire macht en de blokkade om Hamas te dwingen tot kalmte. Af en toe, wanneer één van de partijen in het conflict bepaalde grenzen heeft overschreden, komt het tot een korte maar intense escalatie van geweld.

Vanwege de maatregelen die Hamas en Israël getroffen hebben om de Covid-19-pandemie te bestrijden zijn de inwoners van de Gazastrook gedurende de periode van 1 januari 2020 tot begin mei 2021, relatief gespaard gebleven van geweld. In november en december 2020 vonden er Israëlische bombardementen op Hamasdoelwitten plaats als vergelding voor raketbeschietingen. Er vielen geen slachtoffers. De protesten in het kader van de Grote Mars van Terugkeer, die eind december 2019 werden onderbroken, werden niet hervat in 2020.

In mei 2021 flakkerde de vijandelijkheden tussen Hamas en Israël opnieuw op. De plotse en hevige uitbarsting van het geweld volgde op weken van oplopende spanningen omwille van de gedwongen uitzetting van Palestijnse gezinnen in Oost-Jeruzalem en de toegangsbeperkingen die Israël oplegde aan gelovigen in de Oude Stad. Nadat raketaanvallen op Jeruzalem voerden de Israëlische strijdkrachten van 10 tot 21 mei luchtaanvallen uit op het Gazaanse grondgebied, terwijl Palestijnse groeperingen op hun

beurt duizenden raketten op Israël afvuurden. Tijdens dit 11-daagse conflict werden er in Gaza 260 Palestijnen, waarvan minstens de helft burgers, gedood en raakten meer dan 2.200 Palestijnen gewond. Op 21 mei 2021 trad een staakt-het-vuren in werking. Niettegenstaande er sprake was van sporadische lanceringen van brandballonnen gericht op het Israëlisch grondgebied en doelgerichte Israëlische vergeldingsaanvallen, bleef de situatie op het terrein in de weken na het staakt-het-vuren rustig. Op 16 augustus werd voor het eerst sinds het staakt-het-vuren in mei een Palestijnse raket onderschept door het Israëlische antiraketsysteem. De raket veroorzaakte geen gewonden of schade.

Tot slot komen er nog steeds regelmatige incidenten voor in de bufferzone. De Israëlische troepen beantwoorden pogingen om de bufferzone te naderen of over te steken met geweld. Dit geweld treft voornamelijk de lokale bewoners, boeren, en vissers. Het aantal burgerslachtoffers dat hierbij te betreuren valt, blijft gering.

Niettegenstaande uit de beschikbare informatie aldus blijkt dat de Gazastrook in mei 2021 een plotse en hevige uitbarsting van geweld heeft gekend, waarbij hoofdzakelijk burgerslachtoffers langs Palestijnse zijde gevallen zijn, is er actueel geen sprake van een aanhoudende strijd tussen de aanwezige georganiseerde gewapende groeperingen onderling, noch van een open militair conflict tussen deze gewapende groeperingen, Hamas en de Israëlische strijdkrachten.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er in de Gazastrook actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de Gazastrook in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar Gaza een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in de Gazastrook. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

In verband met de vraag of het op dit ogenblik mogelijk is, terug te keren naar de Gazastrook via de grensovergang van Rafah of via enig ander toegangspunt, meent het Commissariaat-generaal dat deze vraag niet relevant is voor de beoordeling van uw nood aan internationale bescherming. Uit uw administratieve dossier blijkt namelijk dat u geen bijstand van het UNWRA genoot, dat uw verzoek om internationale bescherming aldus moet worden onderzocht in het licht van artikel 1A van het Verdrag van Genève, en niet in het licht van artikel 1D, en dat u dus moet aantonen dat er, wat u betreft, een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet bestaat. Net zoals een verzoeker ten aanzien van zijn land van nationaliteit een vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade moet aantonen, moet een staatloze verzoeker, om aanspraak te kunnen maken op internationale bescherming, aannemelijk maken dat er in zijn hoofde een vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade bestaat en dat hij om de redenen bedoeld in de voormelde wetsbepalingen niet kan terugkeren naar zijn land van gewoonlijk verblijf. De feitelijke onmogelijkheid om terug te keren naar de Gazastrook of de problemen die een terugkeer beletten moeten het vereiste persoonlijke, opzettelijk en ernstige karakter vertonen opdat er sprake kan zijn van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade aan te tonen. Dit is hier niet het geval. De opening vloeit voort uit regionale politieke problemen en hangt af van diverse factoren, inclusief en in ruime mate van de manier waarop de Palestijnen zelf de Gazastrook beheren. Deze moeilijkheden houden geen verband met uw persoonlijke eigenschappen noch met een persoonlijke vrees waarvan we kunnen aannemen dat ze bewezen of gegronde is, wat niet het geval is gelet op de voorafgaande overwegingen. Bovendien meent het Commissariaat-generaal dat het gegeven dat men door de (eventuele en tijdelijke) sluiting van de grensovergang te Rafah moet wachten om terug te keren niet dermate ernstig is dat het als vervolging of ernstige schade in de zin van de wet kan worden bestempeld. Bijgevolg meent het Commissariaat-generaal dat, indien dat de grensovergang op dit ogenblik gesloten zou zijn, dit loutere gegeven geen vrees voor vervolging of ernstige schade in de zin

van artikel 48/3 en 48/4 van de wet aantoon. Het CGVS meent dat de vraag of u al dan niet kan terugkeren alleen relevant is op het ogenblik dat van eventuele beslissing tot terugleiding of verwijdering van het grondgebied, wat echter tot de bevoegdheid van de Dienst Vreemdelingenzaken behoort.

Bovendien stelt het Commissariaat-generaal op basis van de beschikbare informatie (zie de COIF Palestine. Retour dans la Bande de Gaza van 3 september 2020, beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coif_territoire_palestinien_gaza_retour_dans_la_bande_de_gaza_20200903.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>), vast dat het op dit ogenblik mogelijk is om naar de Gazastrook terug te keren. De procedure is weliswaar gemakkelijker voor personen in het bezit van hun Palestijns paspoort, maar zelfs indien men niet zou beschikken over dit document, kan men door het invullen van een aanvraagformulier en het indienen van een kopie van het verblijfsdocument in België op relatief korte tijd een Palestijns paspoort bekomen van de Palestijnse Minister van Binnenlandse Zaken, via de Palestijnse Missie in Brussel. Het feit dat men niet in het bezit is van een Palestijnse identiteitskaart vormt op zich geen hinderpaal bij het bekomen van een Palestijns paspoort. Het is voldoende dat men over een identiteitskaartnummer beschikt. Het feit Gaza illegaal te hebben verlaten of asiel in België te hebben aangevraagd, vormt dan ook geen hindernis voor de uitreiking van het paspoort. Hamas komt niet tussenbeide in de uitreikingsprocedure van het paspoort, die alleen tot de bevoegdheid van de Palestijnse Autoriteit in Ramallah behoort.

In de mate dat bij de beoordeling van het reëel risico op ernstige schade onderzocht moet worden of u door onveilige gebieden zou moeten reizen om uw "veilig" gebied te bereiken ((EHRM, 11 januari 2007, nr. 1948/04, Salah Sheekh tegen Nederland, en RvS 18 juli 2011, nr. 214.686).) wijst het CGVS er op dat men zich, om toegang te krijgen tot de Gazastrook, naar het noorden van Egypte dient te begeven, meer bepaald naar de stad Rafah gelegen op het schiereiland Sinai, waar zich de enige grensovergang tussen Egypte en de Gazastrook bevindt. De Egyptische autoriteiten hebben de nationale luchtvaartmaatschappij Egyptair gemachtigd om Palestijnen die in het bezit zijn van een identiteitskaart of een Palestijns paspoort, in te schepen, zonder verdere formaliteiten, op voorwaarde dat ze rechtstreeks naar de Gazastrook reizen en dat de grensovergang in Rafah open is. Op deze voorwaarden kan elke Palestijn die wil terugkeren naar Gaza, dit doen zonder specifieke tussenkomst van zijn ambassade of van elke andere organisatie. In Caïro voorziet de Palestijnse ambassade te Egypte pendelbussen die de reiziger vervolgens rechtstreeks naar de grensovergang vervoeren.

De opening van de grensovergang te Rafah wordt medebepaald door de veiligheidssituatie in het noorden van Sinai. De weg naar Rafah doorkruist dit gebied, alwaar extremistische groeperingen, voornamelijk Wilayat Sinai, die in 2014 trouw gezworen heeft aan de Islamitische Staat, regelmatig aanslagen plegen. Uit de beschikbare informatie (cf. COIF Palestine. Retour dans la Bande de Gaza van 3 september 2020, en meer in het bijzonder hoofdstuk 2 getiteld "Situation sécuritaire dans le Sinai Nord") blijkt dat het doelwit van deze aanslagen de in de regio aanwezige politie en het leger zijn. De Wilayat Sinai maakt bij het uitvoeren van terreuraanslagen gebruik van bembommen gericht tegen militaire voertuigen, en het neerschieten van militairen, politieagenten, en personen die verdacht worden van actieve medewerking met de militaire en politieke autoriteiten. Voorts voeren zij guerrilla-aanvallen uit op checkpoints, militaire gebouwen en kazernes. Het Egyptische leger en de politie reageren op hun beurt door bombardementen en luchtaanvallen uit te voeren op schuilplaatsen van jihadistische terroristen, en door grootscheepse razzia's uit te voeren waarbij het vaak tot gevechten komt. Bij dergelijke confrontaties hebben al honderden rebellen het leven gelaten. Niettegenstaande beide strijdende partijen beweren dat zij de moeite doen om in de mate van het mogelijke de plaatselijke burgerbevolking te ontsien, zijn hierbij ook burgerslachtoffers te betreuren. Uit de beschikbare informatie komt echter duidelijk naar voren dat Palestijnen uit de Gazastrook, die reizen naar of terugkeren uit Egypte, niet gevisieerd worden, noch het slachtoffer zijn geweest van aanslagen gepleegd door de gewapende groeperingen actief in de regio.

Vanaf februari 2018 hebben de Egyptische autoriteiten een omvangrijke antiterroristische operatie uitgevoerd, bekend als "Operatie Sinai 2018", die tot op heden nog niet officieel is afgesloten. In 2019 en 2020 bleven militanten zich richten op leden van de Egyptische veiligheidsdiensten (militairen, dienstplichtigen, politie, ...) en op mensen die geacht worden samen te werken met de regering (arbeiders, leiders en leden van aan de regering gelieerde stammen) door middel van gewapende aanvallen, zelfmoordaanslagen, moorden en ontvoeringen. Burgers werden gevisieerd omdat ze ervan verdacht werden samen te werken met de veiligheidsdiensten en zijn soms het slachtoffer het geweld dat gelieerd is aan de aanvallen door jihadistische groeperingen op de veiligheidsdiensten of dat het gevolg is van fouten van de Egyptische veiligheidsstroepen. Vanaf medio 2019 is het geweld afkomstig van de Wilayat Sinai verschoven Bir el-Abed, gelegen in het westen van de provincie. De dodelijkste aanval in 2020 vond plaats op 21 juli 2020 en was gericht tegen Egyptisch legerkamp en een checkpoint ten westen van de

stad. Militanten kregen voet aan de grond in vier naburige dorpen, waardoor de dorpelingen op de vlucht sloegen. De aanval was tegelijkertijd de grootste aanval van de Wilayat Sinai tegen het Egyptische leger in de afgelopen jaren.

De noodtoestand werd op 27 juli 2020 andermaal verlengd voor een periode van 3 maanden, en in bepaalde zones van Sinai geldt een nachtelijk uitgaansverbod. De verscherpte veiligheidsmaatregelen hebben een enorme impact op het dagelijkse leven van de plaatselijke bevolking, wiens bewegingsvrijheid beperkt wordt.

Er is in de Sinai te Egypte actueel geen sprake van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld waardoor die confrontaties worden gekenmerkt dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon. Bijgevolg kan er niet besloten worden dat Gazanen, die enkel door het gebied moeten reizen, om die reden niet zouden kunnen terugkeren naar de Gazastrook.

Een van de factoren die de organisatie van pendelbussen bemoeilijkt is het implementeren van de nodige veiligheidsmaatregelen voor een veilig transport naar de Gazastrook, aangezien dit afhankelijk is van de veiligheidssituatie in de Sinai. Maar ook andere, puur praktische factoren hebben een invloed op de organisatie van het busvervoer (bijvoorbeeld: de pendelbus vertrekt pas als deze volzet is). Bovendien dient opgemerkt te worden dat uit de beschikbare informatie weliswaar blijkt dat de Egyptische politie het doelwit is van extremistische organisaties actief in de Sinai, doch hieruit blijkt niet dat de politie die deze pendelbussen begeleidt of dat deze bussen zelf reeds geïseerd zouden zijn door jihadistische milities, en dit terwijl er tegelijkertijd sprake is van een duidelijke toename van het aantal terugkeerders naar Gaza via de grensovergang van Rafah. Aldus kan er gesteld worden dat deze terugkeer op een voldoende veilige manier plaatsvindt, aangezien de Egyptische autoriteiten gepaste middelen voorzien om een beveiligde terugkeer naar Gaza te garanderen.

Informatie over de openingsdagen van de grenspost is beschikbaar in de media en circuleert op sociale netwerken. Daarenboven blijkt dat er weliswaar beperkingen op de grensovergang van Rafah kunnen worden toegepast op de inwoners van de Gazastrook die Gaza willen verlaten (en dus naar Egypte willen gaan), doch dat er tegelijkertijd geen enkele beperking van toepassing is op personen die willen terugkeren naar Gaza, behalve het bezit van een geldig paspoort. Bovendien blijkt uit de beschikbare informatie dat wanneer de grensovergang geopend wordt, duizenden Palestijnen van de gelegenheid gebruik maken om in en uit de Gazastrook te reizen. In de praktijk is de grensovergang te Rafah tussen mei 2018 en begin 2020 vrijwel onafgebroken open gebleven, en dit vijf dagen per week (zondag tot en met donderdag), met uitzondering van feestdagen en speciale gelegenheden. .

De beslissing van de Palestijnse Autoriteit om op 6 januari 2019, naar aanleiding van de nieuwe hoogoplopende spanningen tussen Fatah en Hamas, zijn personeel terug te trekken van de grensovergang te Rafah heeft ertoe geleid dat de grensovergang sindsdien, net zoals dat het geval was in de periode juni 2007 tot en met november 2017, enkel wordt bemand door Hamas. Indien er op een bepaald ogenblik gevreesd werd dat de situatie aan de grensovergang te Rafah achteruit zou gaan, blijkt duidelijk uit de informatie toegevoegd aan uw administratieve dossier dat dit niet het geval is geweest. De grensovergang bleef immers, na de terugtrekking van de Palestijnse Autoriteit op 7 januari 2019, voortdurend 5 dagen per week geopend in de richting van terugkeer naar de Gazastrook. Als gevolg van maatregelen ter bestrijding van de coronaviruspandemie werd de grensovergang bij Rafah op 26 maart 2020 gesloten. Het werd vervolgens heropend van 13 tot 16 april 2020, van 12 tot 14 mei 2020 en van 11 tot 13 augustus 2020, waardoor duizenden Palestijnen konden terugkeren. Op 24 augustus 2020 werd, na een toename van het aantal besmettingen met Covid-19, de noodtoestand afgekondigd en gedurende 48u een lockdown opgelegd. Deze werd nadien met 5 dagen verlengd. In Egypte zijn de luchthavens na een opschorting van internationale vluchten op 1 juli 2020 heropend en moeten reizigers, ongeacht hun nationaliteit, een negatieve test voorleggen voordat ze aan boord gaan.

Dient verder opgemerkt te worden dat verschillende landen nationale lockdowns afgekondigd hebben en hun grenzen tijdelijk gesloten hebben in een poging om de verspreiding van virus te stoppen. De maatregelen die getroffen worden door de Egyptische en Palestijnse autoriteiten teneinde de verspreiding van COVID-19 tegen te gaan liggen in lijn met de maatregelen die wereldwijd getroffen worden ter indamming van de corona pandemie. Het betreffen aldus specifieke maatregelen die kaderen binnen een welbepaalde doelstelling en bijgevolg van tijdelijk van aard zijn. Er kan dan ook niet gesteld worden dat de grensovergang te Rafah definitief gesloten is, en een terugkeer naar de Gazastrook onmogelijk blijft.

U brengt ook geen enkel bewijs aan dat u op dit moment een voor lange tijd geconfronteerd wordt met de absolute onmogelijkheid om terug te keren naar de Gazastrook als gevolg van de COVID-19-pandemie.

Voor zover nodig, dient nog benadrukt te worden dat de COVID-19 virus pandemie niet afkomstig is van een van de actoren bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet, noch door een van hen wordt veroorzaakt, zodat een van de essentiële criteria voor het verlenen van internationale bescherming, namelijk de identificatie van een actor die aan de oorsprong ligt van de inbreuk en waartegen bescherming is vereist, ontbreekt.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal, blijkt verder niet dat afgewezen verzoekers die terugkeren naar de Gazastrook louter omwille van hun verblijf in het buitenland, dan wel omwille van het indienen van een verzoek om internationale bescherming, een reëel risico lopen om blootgesteld te worden aan foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Het CGVS sluit niet uit dat u bij een terugkeer naar de Gazastrook mogelijks ondervraagd zal worden over uw activiteiten in het buitenland en de redenen waarom u Gazastrook verlaten heeft, dan wel ernaar terugkeert. Hieruit kan op zich evenwel geen reëel risico op het lijden van ernstige schade worden afgeleid. Dit wordt bevestigd door het feit dat Fedasil deelgenomen heeft aan de begeleiding van verschillende personen die vrijwillig teruggekeerd zijn naar Gaza, met name in 2019, en dat indien er gevallen gerapporteerd werden waarbij personen enkele uren werden vastgehouden op de luchthaven te Caïro, de feedback die gegeven werd door de teruggekeerde Palestijnen niet van die aard is om te besluiten dat men, in Caïro of te Rafah, blootgesteld werd aan een onmenselijke of vernederende behandeling louter omwille van een terugkeer na een verblijf in Europa.

Er dient opgemerkt te worden dat het CGVS de situatie in Gaza al vele jaren nauwlettend en continu in het oog houdt via zijn documentatie- en onderzoeksdienst. De grenspost te Rafah wordt al jarenlang aan Palestijnse zijde enkel door Hamas gecontroleerd wordt. Indien er ernstige, aangetoonde en terugkerende problemen waren geweest met de manier waarop Hamas Palestijnen die in Europa verbleven hadden, behandelde, zou dit ongetwijfeld gemeld zijn door de talrijke instellingen, organisa-ties, en instanties die de situatie in de Gazastrook nauwlettend in het oog houden. De raadpleging van de diverse bronnen opgeijst in de informatie toegevoegd aan uw administratieve dossier leverde evenwel geen enkele aanwijzing op dat Hamas Palestijnen die terugkeerden naar de Gazastrook, louter omwille van een verblijf in Europa of omwille van het indienen van een verzoek om internationale bescherming, gefolterd of onmenselijk of vernederend behandeld heeft. Actueel maken verschillende onafhankelijke, betrouwbare en objectieve bronnen evenmin melding van dergelijke problemen. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. Evenmin blijkt uit uw verklaringen dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van Hamas stond, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat Hamas u niet zullen viseren bij een terugkeer naar uw land van nationaliteit. U heeft derhalve niet aangetoond dat er, omwille van de omstandigheden bij een terugkeer via de grenspost te Rafah, in uw hoofde een vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet bestaat.

U heb bovenstaande appreciatie niet kunnen ombuigen met de door u neergelegde documenten. De door u aangebrachte stukken missen immers bewijskracht inzake uw asielmotieven.

Uw paspoort, uw identiteitskaart en huwelijksakte hebben louter betrekking op uw identiteit, nationaliteit, burgerlijke stand en herkomst, dewelke niet ter discussie staan. Uw UNRWA kaart toont aan dat u als non-refugee husband bent ingeschreven op de UNRWA kaart van uw vrouw. Uw ingenieurskaart en uw kaart van de federatie van Arabische ingenieurs, hebben betrekking op uw werk in de Gazastrook. De bundel met uw diploma's en attesten en uw Egyptische studentenkaart toont aan dat u een hoogopgeleide man bent die in staat was om diverse studies aan te vatten bij een resem onderwijs-instituten in het buitenland. Uw CV toont aan dat u doorheen uw carrière in de Gazastrook, zowel voor als na de komst van Hamas, diverse jobs bekleedde. Uw gehandicaptenkaart uit Duitsland en de bundel met uw medische historiek hebben betrekking op uw gezondheidstoestand. Indien u eventuele gezondheidsproblemen zou willen laten gelden in uw verzoek dient te worden vastgesteld dat de door u ingeroepen medische problemen geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet. U dient voor de beoordeling van medische elementen een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de wet van 15

december 1980. Uit de aanvraag 9ter die u neerlegt, blijkt ook dat u zo'n aanvraag heeft ingediend. Het document aangaande de inbeslagname van uw documenten in Duitsland, uw bewijs van goed gedrag en zeden uit Duitsland, de brief gericht aan de Duitse asielinstanties en uw negatieve beslissing uit Duitsland hebben betrekking op uw verblijf en uw asielprocedure aldaar. Zij kunnen de door u verklaarde vrees jegens de Gazastrook niet bevestigen. De foto van uzelf na een operatie aan uw nek, toont aan dat er een ingreep gebeurde ter hoogte van uw nek. Uit dit stuk kan evenwel niet afgeleid worden binnen welke context en op welk moment deze operatie heeft plaatsgevonden.

Uit de foto's van een beschadigd huis kan niet blijken dat het hier om uw huis betreft, noch dat deze beschadigingen een gevolg zijn van de gebeurtenissen van mei 2021. Hieruit kan dan ook niet opgemaakt worden dat u bij een terugkeer naar de Gazastrook in een precaire situatie zult terechtkomen.

De foto's waarmee u wil aantonen dat er een raketbasis en een tunnel nabij uw huis gelegen is kunnen geenszins aantonen dat het hier effectief over een Hamas installatie gaat, noch kan hieruit blijken dat het effectief om een tunnel en een raketlanceerplatform gaat. Evenmin kan uit deze stukken opgemaakt worden op welke locatie ze genomen werden, op welk moment en binnen welke context. Bijgevolg kunnen deze stukken uw verklaringen aangaande uw problemen met Hamas en bombardementen nabij uw huis, geen kracht bijzetten.

De foto's van de verwondingen die uw zoon zou hebben opgelopen in de Gazastrook, tonen aan dat uw zoon gewond is geweest. Dit stuk werd reeds bovenaan besproken. Hieruit blijkt dat u getracht heeft om de Belgische Autoriteiten te misleiden, hetgeen geenszins in overeenstemming te brengen is met wat er van een verzoeker om internationale bescherming verwacht mag worden. De notities ter voorbereiding van uw onderhoud op het CGVS betreffen een weergave van uw relaas zoals u het bij het CGVS wenste weer te geven. Zonder meer. De identiteitsdocumenten van uw gezinsleden en de foto's van hen, hebben louter betrekking op hun persoonlijk identiteit, nationaliteit of burgerlijke stand. Zij tonen geenszins aan dat er in uw hoofde sprake is van een beschermingsnood. Uit de video en de foto's die u neerlegt inzake de gebeurtenissen van mei 2021 kan niet opgemaakt worden binnen welke context uw vrouw en kinderen in een school verblijven. Evenmin kan uit deze stukken opgemaakt worden wanneer zij daar verblijven of hoelang. Ook kan hieruit niet blijken dat uw huis schade heeft opgelopen tijdens voorgenoemde gebeurtenissen. De CD-ROM die u neerlegt bevat bovenstaande documenten die u ook persoonlijk neerlegde. Deze werden reeds bovenaan besproken.

Tenslotte missen de twee oproepingsbrieven van de veiligheidsdiensten in de Gazastrook die u neerlegt, bewijswaarde om uw verklaringen aangaande uw problemen met Hamas te staven. Er dient immers op gewezen te worden dat uit de beschikbare informatie blijkt dat dit soort stukken tegen betaling of mits een deugdelijk netwerk vlot te verkrijgen zijn in de Gazastrook, waardoor de objectieve bewijswaarde van dergelijke stukken danig in gedrang wordt gebracht. Bovendien legt u slechts kopieën van deze stukken neer waardoor de authenticiteit van deze stukken niet nagegaan kan worden. Hierbij kan bijkomend benadrukt worden dat stukken slechts het vermogen hebben om geloofwaardige verklaringen kracht bij te zetten, quod non in casu.

De opmerkingen die u formuleerde over uw interview bij het CGVS, werden weerhouden bij het opmaken van deze beslissing.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel en van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: het EVRM).

Hij wijst op zijn verschillende medische problemen, zoals zijn gedeeltelijke verlamming en zijn depressieve en posttraumatische klachten. Verzoeker stipt zijn vrees voor Hamas aan en meent dat het interview onzorgvuldig is verlopen, alsook dat de bestreden beslissing verschillende incorrecte elementen bevat,

zoals de beoordeling van de foto's van zijn gewonde zoon in 2011. Verzoeker benadrukt dat hij niet uit economische motieven naar Europa is gekomen.

Verzoeker voegt volgende stukken toe aan zijn verzoekschrift:

- opmerkingen bij notities interview;
- opmerkingen bij bestreden beslissing;
- attest psycholoog van 12 januari 2022;
- kopie aanvraag medische regularisatie (9ter) van 30 juni 2021.

3. Aanvullende nota

De verwerende partij maakt op 14 april 2022 overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) een aanvullende nota over met volgende elementen:

- COI Focus *“Territoires Palestiniens – Gaza. Classes sociales supérieures”* van 30 november 2021;
- OCHA *“Response to the escalation in the oPt : Situation Report No. 10”* van september 2021;
- Egypt Today *“Opened for 6 consecutive months: Rafah Border continues to receive humanitarian cases, aid”* van 16 november 2021;
- COI Focus *“Territoires palestiniens - Gaza. Situation sécuritaire”* van 14 februari 2022.

4. Voorafgaand

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegings-dossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om *“een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie”* te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek van zowel de juridische als de feitelijke gronden, zoals deze voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

4.2. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*

- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

4.3. De Raad herinnert eraan dat artikel 1D van het Vluchtelingenverdrag niet van toepassing is op alle Palestijnen. Het personeel toepassingsgebied van artikel 1D van het Vluchtelingenverdrag is beperkt tot Palestijnse vluchtelingen.

Onder Palestijnse vluchtelingen worden volgende 3 categorieën bedoeld:

- De zogenaamde ‘Palestina vluchtelingen’ in de zin van de Resolutie 194 (III) van de Algemene Vergadering van de VN van 11 december 1948 en daarop volgende VN Resoluties, met name die Palestijnen die als gevolg van het Arabisch-Israëliësch conflict in 1948 werden verdreven uit hun gewone verblijfplaats in dat deel van het mandaatgebied Palestina dat later de staat Israël werd, en die in de onmogelijkheid verkeren om terug te keren (ook wel genoemd ‘registered refugees’).
- De zogenaamde ‘Palestijnse ontheemden’ in de zin van de Resolutie 2252 (ES-V) van de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties van 4 juli 1967 en de daarop volgende VN-resoluties, met name die Palestijnen die ontheemd zijn uit Palestijns gebied dat sinds 1967 wordt bezet door Israël en die niet in de mogelijkheid verkeren om terug te keren.
- De nakomelingen van Palestina vluchtelingen en Palestijnse ontheemden.

(UNHCR “Guidelines on International Protection no. 13: Applicability of Article 1D of the 1951 Convention relating to the Status of Refugees to Palestinian Refugees” van december 2017, p. 5-6; zie ook conclusie van advocaat-generaal Mengozzi in de zaak C-585/16, Alheto, 17 mei 2018, pt. 28-29 en 36).

In casu moet worden vastgesteld dat verzoeker geen Palestijnse vluchteling is en dus niet valt onder het personeel toepassingsgebied van artikel 1D van het Vluchtelingenverdrag.

Vooreerst legt verzoeker geen bewijskrachtige elementen voor die aannemelijk maken dat hij behoort tot een familie die in 1948 vanuit Jaffa naar Gaza zou zijn gevlucht maar beperkt hij zich tot loutere beweringen.

In de bestreden beslissing wordt verder terecht bemerkt dat verzoeker op de voorgelegde UNRWA-familiekaart staat geregistreerd onder code 3, met name als “non-refugee husband”. Verzoeker staat aldus niet bij UNRWA geregistreerd als een ‘Palestina vluchteling’ van 1948, noch als een ‘ontheemde Palestijn’ van 1967 en evenmin als een nakomeling van een ‘Palestina vluchteling’ van 1948 of van een ‘ontheemde Palestijn’ van 1967. Het is louter door zijn huwelijk dat verzoeker toegang had tot bijstand van UNRWA. Het enkele gegeven dat verzoeker op de UNRWA-familiekaart staat geregistreerd en UNRWA-bijstand ontving, brengt hem dus niet onder het personeel toepassingsgebied van artikel 1D van het Vluchtelingenverdrag daar hij als ‘non-refugee husband’ niet behoort tot één van de drie voormelde categorieën van Palestijnse vluchtelingen.

Het voorgaande in acht genomen, besluit de Raad dat artikel 55/2 van de Vreemdelingenwet juncto artikel 1D van het Vluchtelingenverdrag derhalve niet van toepassing is op verzoekers geval.

In de bestreden beslissing wordt terecht aangestipt dat het voorliggend verzoek om internationale bescherming daarom moet worden onderzocht in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker brengt in zijn verzoekschrift geen elementen of argumenten aan die hierover anders doen denken.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van artikel 1 (A) (2) van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

5. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

5.1. Verzoeker was tot 2007 werkzaam voor de Palestijnse autoriteiten, maar verloor na de machtsovername door Hamas zijn werk en zou vervolgens als een tegenstander zijn aangemerkt. Er zouden hem posities zijn aangeboden door Hamas die hij weigerde en hij moest zich regelmatig aanmelden voor ondervraging. In 2011 zou verzoeker zich hebben verzet tegen het graven van een tunnel naast zijn woning en tijdens een woordenwisseling zou zijn zoon gewond zijn geraakt. Verzoekers woning zou tijdens de verschillende oorlogen in de Gazastrook zijn gevisieerd omwille van deze tunnel, waarbij verzoeker in 2014 gewond raakte. In 2015 zou verzoeker zijn beschuldigd van een poging tot staats-

greep. Na een inval in zijn woning en bedreigingen, verliet verzoeker de Gazastrook in 2015. Hij zou na zijn vertrek ook nog zijn beschuldigd van spionage.

Na grondige lezing van het rechtsplegingsdossier, komt de Raad in navolging van de commissaris-generaal tot de vaststelling dat verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet aannemelijk maakt.

In de bestreden beslissing wordt terecht aangestipt dat (i) het gedrag dat verzoeker zichzelf en Hamas toeschrijft niet kan overtuigen daar, gelet op verzoekers profiel als onderhandelaar voor de Palestijnse autoriteiten met de Israëlische staat, geenszins kan worden geloofd dat Hamas net met verzoeker zou onderhandelen over een job, zoals de post van onderminister. Verzoekers vermeende werkweigerings en de problemen die daaruit zouden zijn voortgevloeid, kunnen dan ook niet worden aangenomen, te meer verzoeker hierover geen eensluidende verklaringen kan afleggen. Verder wordt in de bestreden beslissing terdege bemerkt dat (ii) ook verzoekers verklaringen over de gebeurtenissen in 2011 waarbij zijn zoon zou zijn beschoten na een woordenwisseling over het graven van een tunnel nabij zijn huis, evenmin kunnen overtuigen daar ook hier het gedrag van Hamas en verzoeker ongerijmdheden vertoont en er verder een gebrek is aan coherentie en consistentie in verzoekers verklaringen bij de DVZ en het CGVS alsook tegenstrijdigheden tussen zijn verklaringen bij de Duitse asieloverheden, enerzijds, en de Belgische asieloverheden, anderzijds. Voorts kunnen verzoekers verklaringen (iii) over zijn ondervraging door Hamas naar aanleiding van een incident met studenten in 2014 evenmin worden aangenomen daar zijn gedrag niet te rijmen valt met de context van de Gazastrook en de voorschriften gesteld door Hamas, hij verder aangeeft dat hij slechts doceerde tussen 2008 en 2012 en ook hier verzoekers verklaringen niet stroken met wat hij verklaarde voor de Duitse asieloverheden. Dat verzoeker geen eenduidige weergave van zijn relaas biedt bij de verschillende Europese asielinstanties doet afbreuk aan de geloofwaardigheid ervan. Gelet op voorgaande vaststelling kan (iv) evenmin worden begrepen of aangenomen waarom Hamas verzoeker in 2015 van samenzwering zou beschuldigen. Verder kan (v) gelet op verzoekers reisgedrag en werkgeschiedenis, evenmin worden aangenomen dat hij persona non grata was voor Hamas en kan uit zijn gedrag ook niet worden afgeleid dat hij hen te vrezen had in de Gazastrook, noch geeft dit enige blijk van onderdrukking door Hamas.

Wat betreft de door verzoeker ingediende documenten oordeelt de commissaris-generaal dat deze de gedane appreciatie niet kunnen ombuigen.

Voormelde motieven hebben betrekking op de kern van zijn relaas, zijn pertinent en draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Op grond daarvan wordt terecht besloten dat geen geloof kan worden gehecht aan zijn relaas en de redenen waarom hij Gaza zou hebben verlaten.

De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging onderneemt om deze motieven te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe hij echter geheel in gebreke blijft.

Verzoeker stelt dat het persoonlijk onderhoud onfair verliep, dat hij werd onderbroken of dat hij niet alles kon zeggen wat hij wilde. Na lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud, kan de Raad echter geen ernstige aanwijzingen ontwaren dat het persoonlijk onderhoud incorrect of onregelmatig zou zijn verlopen. Verzoeker heeft tijdens zijn persoonlijk onderhoud voldoende de kans gekregen om zijn asiel-motieven toe te lichten. De Raad benadrukt dat het aan verzoeker zelf is om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen met betrekking tot zijn beschermingsverzoek.

Verzoeker beperkt zich verder tot een algemeen betoog zonder evenwel concreet aan te tonen welke elementen of gegevens tijdens het persoonlijk onderhoud niet of onvoldoende aan bod zouden zijn gekomen, noch specificeert hij welke aspecten van zijn relaas of welke details over concrete elementen hij niet zou hebben kunnen toelichten, laat staan dat hij aantoont hoe dit van invloed zou zijn geweest op de bestreden beslissing. Verzoeker werd aan het einde van het gehoor overigens uitdrukkelijk gevraagd of hij alle vragen goed had begrepen en of hij nog vragen of opmerkingen had. Ook zijn raadsman kon nog iets toevoegen. Verzoeker noch zijn raadsman hebben toen te kennen gegeven dat het persoonlijk onderhoud problematisch zou zijn verlopen.

Verzoeker werd overigens in de mogelijkheid gesteld om opmerkingen te maken over de notities van het persoonlijk onderhoud conform artikel 57/5quater, § 3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker stelt dat hij een *“groot aantal bemerkingen”* heeft gemaakt en verwijst naar bijlage 2 bij zijn verzoekschrift. Uit de bestreden beslissing blijkt dat *“de opmerkingen die [verzoeker] formuleerde over [zijn] interview bij het CGVS, werden weerhouden bij het opmaken van deze beslissing”*. Verzoeker brengt geen enkel concreet element aan dat het tegendeel aantoont.

Verder stelt verzoeker dat de bestreden beslissing veel incorrecte of onvolledige elementen bevat en verwijst hij naar bijlage 3 bij het verzoekschrift die zijn opmerkingen bij de bestreden beslissing bevat. De Raad stelt vast verzoeker hierin echter niet verder komt dan het louter volharden in zijn vluchtrelaas, het herhalen van bepaalde eerder afgelegde verklaringen en het tegenspreken van slechts een aantal bevindingen van de commissaris-generaal, hetgeen bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee hij er dan ook niet in slaagt voormelde motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten. Wat betreft de foto's van zijn gewonde zoon, volhardt verzoeker in zijn verklaring dat het verwondingen betreffen, opgelopen in 2011 naar aanleiding van een uit de hand gelopen discussie met zijn bureu. Hij stelt dat het gaat om scans uit 2013 van oudere analoge foto's, maar dit betoog kan niet worden gevolgd. Uit de stukken in het administratief dossier blijkt immers zeer duidelijk dat uit de metadata van de voorgelegde foto's wel degelijk blijkt dat deze 14 maart 2013 werden genomen (AD CGVS, stuk 7, map met landeninformatie, nr. 6 "Date taken 14/03/2013 20:26"). Verzoeker legt verder geen concrete en objectieve elementen voor die hier anders over doen denken.

Het geheel aan documenten en de verklaringen van verzoeker in acht genomen en gezien in hun onderlinge samenhang, oordeelt de Raad dat aan verzoekers vluchtrelaas geen ernstig geloof kan worden gehecht en dat zijn algemene geloofwaardigheid niet is komen vast te staan. Daarmee is dan ook komen vast te staan dat de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet niet zijn voldaan en dat derhalve het voordeel van de twijfel niet kan worden verleend aan verzoeker.

Wanneer zoals in casu geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de materiële voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1981, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

6. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

6.1. Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Er moet hierbij een onderscheid worden gemaakt tussen twee situaties.

De eerste situatie betreft een uitzonderlijke situatie waarin de mate van het willekeurig geweld in het lopende gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, par. 35).

De tweede situatie betreft de situatie waar er willekeurig geweld bestaat – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geviséerd – maar waar de mate van het geweld niet dermate hoog is dat elke burger louter door zijn aanwezigheid in het betrokken land of het betrokken gebied een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Het Hof van Justitie heeft geoordeeld dat in zulke situatie rekening moet worden gehouden met de eventuele persoonlijke omstandigheden van de verzoeker die voor hem het risico, verbonden aan het willekeurig geweld, verhogen (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, par. 39).

De Raad herinnert er aan dat hij in casu met volheid van rechtsmacht oordeelt, hetgeen een volledig en ex nunc onderzoek omvat, zowel van de juridische als van de feitelijke gronden. De Raad stipt aan dat hij bij de beoordeling van ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c), een alomvattende benadering hanteert waarbij in de risicoanalyse rekening wordt gehouden met alle vormen van geweld en andere indicatoren die in deze van belang kunnen zijn. Gelet op deze alomvattende benadering, beoordeelt de Raad de feitelijke voorliggende situatie als volgt.

6.2. Uit de COI Focus "*Palestine. Territoires palestiniens – Gaza. Situation sécuritaire*" van 27 augustus 2021 en de in de aanvullende nota door de verwerende partij bijgebrachte update van dit rapport van 14 april 2022, blijkt dat de veiligheidssituatie in de Gazastrook, sinds de machtsovername door Hamas en de

daaropvolgende installatie van de Israëlische blokkade, wordt gekenmerkt door kleinschalige schermutselingen tussen de Israëlische strijdkrachten en Hamas, die regelmatig worden onderbroken door escalaties van grootschalig geweld.

Hamas zet Israël onder druk door het gebruik van raketten en mortiervuur om ervoor te zorgen dat de beperkingen op de bewegingsvrijheid worden teruggeschroefd. De Israëlische strijdkrachten gebruiken op hun beurt hun militaire macht en de blokkade om Hamas te dwingen tot kalmte. Af en toe, wanneer één van de partijen in het conflict bepaalde grenzen heeft overschreden, komt het tot een korte maar intense escalatie van geweld. Dit was bijvoorbeeld het geval in 2014, toen Israël er de grootschalige militaire operatie 'Operatie Beschermde Rand' startte, de meest verwoestende operatie in de Gaza-strook sinds 2007.

Sinds 15 mei 2018, de datum waarop Hamas en Israël informele onderhandelingen zijn gestart, is het geweld aan Palestijnse zijde (grensgeweld, ballon- en raketaanvallen) gereactiveerd, telkens Hamas van mening is dat Israël zijn verplichtingen niet nakomt. Dit geweld wordt beantwoord met Israëlische represailles in de vorm van luchtbombardementen in combinatie met economische restricties. Escalaties van zwaar en grootschalig geweld hadden in 2019 wederom plaats.

Op 19 mei 2020 heeft de Palestijnse autoriteit, als reactie op het voornemen van Israël om bepaalde delen van Judea en Samaria te annexeren, aangekondigd dat zij zich niet langer gebonden achtte aan de overeenkomsten afgesloten met Israël en de Verenigde Staten en dat zij alle militaire en civiele coördinatie met Israël heeft stopgezet. Naast het verbreken van deze overeenkomsten heeft de dreiging van annexatie aan Palestijnse zijde aanleiding gegeven tot raketbeschietingen, gevolgd door Israëlische bombardementen, waarbij materiële schade werd aangericht en gewonden vielen.

Een volgende escalatie van het geweld tussen de partijen vond plaats in de tweede helft van augustus 2020, onder meer door het oplaten van zogenaamde brandballonnen. Als onderdeel van een staakt-het-vuren op 31 augustus 2020 heeft Israël ermee ingestemd om, in ruil voor een terugkeer naar kalmte, de uitvoering van de in 2019-2020 genomen maatregelen, waaronder de verhoging van het aantal werkvergunningen, export en import van diverse goederen en de uitbreiding van het visgebied, voort te zetten, alsook om de levering van elektriciteit te vergroten, medische apparatuur te leveren voor de bestrijding van COVID-19 en grote infrastructuurprojecten te lanceren.

Vanwege de maatregelen die Hamas en Israël hebben getroffen om de COVID-19-pandemie te bestrijden, zijn de inwoners van de Gazastrook gedurende de periode van 1 januari 2020 tot begin mei 2021 relatief gespaard gebleven van geweld. In november en december 2020 vonden er Israëlische bombardementen op Hamasdoelwitten plaats als vergelding voor raketbeschietingen. Er vielen geen slachtoffers. De protesten in het kader van de Grote Mars van Terugkeer, die eind december 2019 werden onderbroken, werden niet hervat in 2020.

In mei 2021 flakkerden de vijandelijkheden tussen Hamas en Israël opnieuw op. De plotse en hevige uitbarsting van het geweld volgde op weken van oplopende spanningen omwille van de gedwongen uitzetting van Palestijnse gezinnen in Oost-Jeruzalem en de toegangsbeperkingen die Israël oplegde aan gelovigen in de Oude Stad. Na raketaanvallen op Jeruzalem voerden de Israëlische strijdkrachten van 10 tot 21 mei luchtaanvallen uit op het Gazaanse grondgebied, terwijl Palestijnse groeperingen op hun beurt duizenden raketten op Israël afvuurden. Tijdens dit elf daagse conflict werden er in Gaza 260 Palestijnen, van wie minstens de helft burgers, gedood en raakten meer dan 2200 Palestijnen, waaronder 685 kinderen en 480 vrouwen, gewond waarvan sommigen langdurige handicaps hebben opgelopen die revalidatie vereisen. Volgens OCHA zouden 113.000 mensen tijdens het conflict ontheemd zijn geraakt en zijn er vandaag de dag nog 8.250 personen die heden nog bij naasten of op een alternatieve locatie wonen.

De Israëlische aanvallen, die vooral gericht waren tegen ondergrondse locaties van Hamas gesitueerd in residentiële zones, hebben geleid tot de verwoesting van 1.255 huizen, de zware beschadiging van 918 woningen die nu als onbewoonbaar worden beschouwd en de lichte beschadiging van 50.000 huizen. Verder werden ook school- en gezondheidsvoorzieningen getroffen.

Op 21 mei 2021 trad een staakt-het-vuren in werking. Niettegenstaande er sprake was van sporadische lanceringen van brandballonnen gericht op het Israëlisch grondgebied en doelgerichte Israëlische vergeldingsaanvallen, bleef de situatie op het terrein in de weken na het staakt-het-vuren rustig. Op 16 augustus werd voor het eerst sinds het staakt-het-vuren in mei een Palestijnse raket onderschept door het Israëlische antiraketsysteem. De raket veroorzaakte geen gewonden of schade.

Vanaf half augustus tot half september 2021 werd een hervatting van de vijandelijkheden van lage intensiteit waargenomen: er werd een raket afgevuurd, het lanceren van brandballonnen werd hervat en demonstraties bij de grensafscheiding werden gevolgd door geweld. Op 21 augustus 2021 raakten ongeveer 40 Palestijnse demonstranten gewond. Medio september 2021 werden in het kader van de ontsnapping van Palestijnse gedetineerden uit een Israëlische gevangenis meerdere raketten afgevuurd richting Zuid-Israël. Niemand raakte gewond bij het vergeldingsbombardement op Hamasdoelen.

Een volgende hervatting van de vijandelijkheden had plaats in januari 2022, waarbij het Israëlische leger bombardementen uitvoerde op Hamas-stellingen in de zuidelijke Gazastrook, nadat raketten werden afgevuurd vanuit Gaza. Uit de voorgelegde informatie kan niet blijken dat hierbij burgerdoden vielen.

Daarnaast komen er nog steeds incidenten voor in de zogenaamde bufferzone (*“zone-tampon”*), de toegestane zone waarbinnen kan worden gevist. De Israëlische troepen beantwoorden pogingen om de bufferzone te naderen of over te steken met geweld. Dit geweld treft voornamelijk de lokale bewoners, boeren en vissers. Het aantal burgerslachtoffers dat hierbij te betreuren valt, blijft gering.

Op basis van al deze feitelijke gegevens samen dient te worden vastgesteld dat de veiligheidssituatie in Gaza zeer precair en volatiel is. De commissaris-generaal en de Raad betwisten niet dat er sprake is van gewapend conflict en aanhoudend geweld dat de Gazastrook kenmerkt sinds de machtsvername door Hamas en de daaropvolgende installatie van de Israëlische blokkade, waarbij schermutselingen tussen de Israëlische strijdkrachten en Hamas regelmatig worden onderbroken door escalaties van grootschalig geweld en waarbij Israël niet enkel militaire doch tevens burgerlijke doelwitten viseert. Noch de commissaris-generaal noch de Raad betwisten dat er momenteel in Gaza sprake is van grote onveiligheid en een willekeurige staat van geweld.

Evenwel is de Raad samen met de commissaris-generaal van mening dat, gelet op het geheel van de beschikbare informatie, er heden in de Gazastrook geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld in artikel 48/4 § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

6.3. Er wordt evenwel niet ontkend dat de veiligheidssituatie in Gaza nog steeds precair, volatiel, complex, problematisch en ernstig is. Bijgevolg rijst, in overeenstemming met wat in het arrest Elgafaji van het Hof van Justitie wordt gesteld, de vraag of verzoeker persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Gaza in zijn hoofd dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat hij bij een terugkeer naar Gaza een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Dit kan, bijvoorbeeld, het geval zijn wanneer een verhoogde kwetsbaarheid, een verscherpte lokale vatbaarheid of een precaire socio-economische situatie tot gevolg heeft dat een verzoeker een groter risico loopt dan andere burgers op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van het willekeurig geweld.

Waar de commissaris-generaal in de bestreden beslissing stelt dat hij niet beschikt over elementen die erop wijzen dat er in verzoekers hoofd omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat hij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld, merkt de Raad op dat uit het rechtsplegingsdossier niettemin volgende objectieve elementen blijken.

Uit de medische historiek van verzoeker (met name medische historiek van Fedasil 2020 en 2021, medisch attesten van 6 oktober 2020 en 30 juni 2021) blijkt dat hij cervicale en lumbale implantaten heeft en tot driemaal wervelzuilchirurgie heeft ondergaan, dat de rechterarm van verzoeker verlamd is, dat hij gevoelsvermindering heeft in de linkerhand, dat hij atrofie heeft in de bovenste ledematen, dat stappen voor verzoeker heel moeizaam gaat en pijnlijk is alsook dat hij ondersteuning nodig heeft voor langere afstanden. Waar hij vroeger rolstoelgebonden was, verplaatst hij zich nu met een rollator. Verzoeker heeft verder een neurostimulator wegens chronische pijn en uitgebreid neurologisch lijden; verzoeker neemt een hele waslijst aan medicatie, waaronder pijnstillers, en behoeft intensieve kine-revalidatie, neurochirurgische opvolging en medicamenteuze en psychische ondersteuning. Het stop-zetten van de behandeling zouden leiden tot verdere atrofie van de bovenste ledematen en rolstoel-afhankelijkheid (AD CGVS, stuk 6A, map met documenten, nr. 16, bundel met medische historiek). Verzoekers fysieke problemen zouden hun oorsprong vinden in een bombardement nabij / op zijn huis in 2014 en navolgende operaties in Duitsland, hetgeen in de bestreden beslissing niet uitdrukkelijk wordt betwist.

Verzoeker werd in Duitsland voor 90% zwaar gehandicapt bevonden (AD CGVS, stuk 6A, map met documenten, nr. 7 *“Schwerbehindertenausweis”*).

Verzoeker heeft tevens diabetes en is insuline-afhankelijk, waarvoor hij hulp nodig heeft. Verder wordt geschreven dat verzoeker volledig afhankelijk is en hulp nodig heeft voor hygiënische en medische zorgen en voor maaltijden, gelet op zijn fysieke beperking aan zijn armen. Hij kan zich niet zelfstandig verplaatsen naar het ziekenhuis (AD CGVS, stuk 6A, map met documenten, nr. 16, bundel met medische historiek).

De Raad besluit uit het geheel van de elementen in het rechtsplegingsdossier dat de fysieke gezondheidsproblemen van verzoeker als zeer ernstig moeten worden beschouwd. Hij heeft een beperkte tot zeer beperkte mobiliteit, is volledig hulpafhankelijk en zorgbehoevend omwille van de fysieke beperkingen aan zijn armen en werd voor 90% zwaar gehandicapt bevonden. Deze vaststellingen betreffen persoonlijke omstandigheden die kunnen worden aangemerkt als risicoverhogende factoren die, tezamen genomen, maken dat verzoeker een zeer kwetsbaar profiel heeft met ernstige gevolgen voor zijn weerbaarheid op fysiek en socio-economisch niveau.

Gelet op nog steeds preciaire, volatiele, complexe, problematische en ernstige situatie in Gaza alsook de preciaire socio-economische en humanitaire situatie aldaar zoals deze blijkt uit de beschikbare landeninformatie (COI Focus *“Palestine. Territoires palestiniens - Gaza. Situation sécuritaire”* van 27 augustus 2021, p. 16; COI Focus *“Territoires Palestiniens – Gaza. Classes sociales supérieures”* van 30 november 2021 en het OCHA rapport *“Response to the escalation in the oPt : Situation Report No. 10”*), leidt dit zeer kwetsbaar profiel ertoe dat verzoeker in vergelijking met andere burgers in Gaza over minder weerbaarheid beschikt om zich te onttrekken aan de risico's van het willekeurig geweld en zich aldaar te beschermen of, indien nodig, deze bescherming te verkrijgen.

Het is duidelijk dat verzoeker omwille van zijn fysieke gezondheidsproblemen minder in staat is de gevaren van willekeurig geweld te vermijden door tijdelijk bescherming te zoeken bij aanslagen, gevechten, luchtaanvallen en bombardementen alsook minder gemakkelijk de gevaren van willekeurig geweld zal kunnen inschatten.

Deze persoonlijke omstandigheden hebben tot gevolg dat verzoeker, in vergelijking met een ander persoon, een verhoogd risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van het willekeurig geweld in Gaza.

Gelet op de bovenvermelde persoonlijke omstandigheden van verzoeker en mede in acht genomen de mate van het willekeurig geweld dat volgens de landeninformatie van de verwerende partij nog steeds aanwezig is in Gaza, is de Raad van oordeel dat verzoeker in geval van terugkeer naar Gaza aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De bestreden beslissing wordt hervormd en de subsidiaire beschermingsstatus wordt op grond van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet aan verzoeker toegekend.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien juni tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES